

Производството е по реда на чл. 62, ал. 2 от Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест.

В Софийски градски съд е постъпило искане от Софийска градска прокуратура за даване на съгласие да не се прилага принципа на особеността във връзка с изпълнение на наказания лишаване от свобода, наложено на българския гражданин К.Х.К., ЕГН *****, роден на **** година в гр. Исперих, българин, български гражданин, неженен, осъждан, предаден на компетентните власти на ФРГ от българския съд с решение от 17.03.2023 година на СГС, НО, 13-ти състав по НЧД № 1159/2023 година въз основа на Европейска заповед за арест от 16.01.2023 година от Прокуратура в гр. Детмолд, ФРГ, към момента под наказателен арест в затвор Билефелд-Бракведе, както следва: С присъда от 23.06.2020г. по дело 4 Ls-21 Js 31/20 - 18/20 на Окръжен съд-Детмолд, влязла в сила на 01.07.2020г., за извършени на 15.01.2020г. деяния, квалифицирани по § 242 от Наказателен закон на ФРГ и § 21 от Закон за движение по пътищата на ФРГ -кражба и управление без разрешение на МПС, за което му е наложено общо наказание 1 година и 6 месеца лишаване от свобода /с остатък за изтърпяване 272дни/; и с присъда от 11.09.2018 по дело 2 Ds-37 Js 147/18 - 159/18 на Окръжен съд-Детмолд, влязла в сила на 19.09.2018г. за извършени деяния в периода 07.12.2017г. -18.02.2018 г., квалифицирани по §§267, 52, 53, 69а от Наказателен закон на ФРГ, §21 от Закон за движение по пътищата на ФРГ и § 6 от Застрахователен закон за гражданска отговорност за управление на МПС на ФРГ -умишлено управление на МПС без разрешение в шест случая, от които в четири случая с умишлена употреба на фалшив документ и умишлено нарушение спрямо Закона за задължителното застраховане, за което му е наложено общо наказание 1 година и 8 месеца лишаване от свобода /с остатък за изтърпяване 340дни/.

В съдебно заседание прокурорът моли да бъде уважено искането на СГП и да се даде съгласие да не се прилага принципа на особеността във връзка с изпълнение на наказания лишаване от свобода, посочени в искането. Развиват се подробни съображения в тази насока.

Служебният защитник на засегнатото лице счита, че са налице основания за уважаване на искането, предвид и предходното производство по предаване на лицето, което е поискало незабавно предаване по ЕЗА.

Исканото лице не се явява. Същото понастоящем се намира под наказателен арест в затвор Билефелд-Бракведе.

Съобразявайки материалите по делото и наведените от страните доводи, съдът намери за установено следното:

Българският гражданин К.Х.К., ЕГН ***** е роден на **** година в гр. Исперих, българин, български гражданин, неженен, осъждан, предаден на компетентните власти на ФРГ от българския съд с решение от 17.03.2023 година на СГС, НО, 13-ти състав по НЧД № 1159/2023 година въз основа на Европейска заповед за арест от 16.01.2023 година от Прокуратура в гр.

Детмолд, ФРГ, към момента под наказателен арест в затвор Билефелд-Бракведе.

Компетентните власти на ФРГ въз основа на Рамково решение 2002/584/ПВР са сезирали СГП с искане с пр. чл. 62, ал. 2 от Закон за екстрадицията и европейската заповед за арест за даване на съгласие да не се прилага принципа на особеността във връзка с изпълнение на наказания лишаване от свобода, наложено на българския гражданин К.Х.К., ЕГН *****, роден на **** година в гр. Исперих, българин, български гражданин, неженен, осъждан, предаден на компетентните власти на ФРГ от българския съд с решение от 17.03.2023 година на СГС, НО, 13-ти състав по НЧД № 1159/2023 година въз основа на Европейска заповед за арест от 16.01.2023 година от Прокуратура в гр. Детмолд, ФРГ, към момента под наказателен арест в затвор Билефелд-Бракведе, както следва: С присъда от 23.06.2020г. по дело 4 Ls-21 Js 31/20 -18/20 на Окръжен съд-Детмолд, влязла в сила на 01.07.2020г., за извършени на 15.01.2020г. деяния, квалифицирани по § 242 от Наказателен закон на ФРГ и § 21 от Закон за движение по пътищата на ФРГ -кражба и управление без разрешение на МПС, за което му е наложено общо наказание 1 година и 6 месеца лишаване от свобода /с остатък за изтърпяване 272дни/; и с присъда от 11.09.2018 по дело 2 Ds-37 Js 147/18 - 159/18 на Окръжен съд-Детмолд, влязла в сила на 19.09.2018г. за извършени деяния в периода 07.12.2017г. -18.02.2018 г., квалифицирани по §§267, 52, 53, 69а от Наказателен закон на ФРГ, §21 от Закон за движение по пътищата на ФРГ и § 6 от Застрахователен закон за гражданска отговорност за управление на МПС на ФРГ -умишлено управление на МПС без разрешение в шест случая, от които в четири случая с умишлена употреба на фалшив документ и умишлено нарушение спрямо Закона за задължителното застраховане, за което му е наложено общо наказание 1 година и 8 месеца лишаване от свобода /с остатък за изтърпяване 340дни/.

Искането на компетентните власти на ФРГ е съпроводено с информацията и превода по чл. 37, по реда на чл. 57 ЗЕЕЗА. Допълнително по искане на съда немските власти са представили и преведени на български език съдебни актове, с които на засегнатото лице са наложени наказания лишаване от свобода и по отношение на чието изпълнение се отправя искане за отказ от българска страна от прилагане принципа на особеността, както и приложимите правни норми от немския закон.

Искането на немските власти се основава на обстоятелството, че в рамките на производството пред СГС, НО, 13-ти състав по НЧД № 1159/2023 година, образувано въз основа на Европейска заповед за арест от 16.01.2023 година от Прокуратура в гр. Детмолд, ФРГ и в рамките на което К.Х.К., ЕГН ***** е предаден на немските власти с цел изтърпяване на наказание по присъда от 12.10.2017г. на Районен съд гр.Детмолд, влязла в сила на 20.10.2017г., с която му е наложено наказание 1 /една/ година и 3 /три / месеца лишаване от свобода с остатък за изтърпяване в размер на 223 дни за извършени три престъпни деяния - кражба, умишлено каране на МПС без

свидетелство за водене на МПС и непозволено отстраняване от мястото на произшествието- приложими правни разпоредби: §§ 242 ал. 1, 142 ал. 1, § 69а, § 53 от Наказателния кодекс, § 21 ал. 1 от Закона за движение по пътищата не се е отказал от принципа на особеността.

По същество настоящият състав съобрази, че принципът на особеността ограничава възможността едно лице да бъде наказателно преследвано за престъпление, извършено преди предаването му и различно от това, за което е издадена заповедта, освен ако не са налице предвидените в закона изключения.

В конкретния случай това е хипотезата, при която отказ от този принцип е уредена с възможността окръжният съд, с чието решение е предадено лицето, да даде съгласие той да не бъде прилаган.

Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал.2 от ЗЕЕЗА, съгласието на съда се предпоставя от наличието на положителните предпоставки по чл. 36 и 39-41 ЗЕЕЗА, каквито според настоящия съдебен състав са налице.

В настоящия случай е налице изискването на чл. 36, ал.1 от ЗЕЕЗА, тъй като за извършените деяния лицето е осъден на наказания лишаване от свобода за повече от дванадесет месеца.

На следващо място лицето е осъдено за престъпления, които са предвидени като такива и в българския национален закон, като е налице двойна наказуемост, а именно кражба по смисъла на чл. 194, ал. 1 НК и служене с табела с регистрационен номер, издадена за друго моторно превозно средство, или с табела, неиздадена от съответните органи-чл. 345 НК. Вярно е обстоятелството, че за част от престъпленията не е налице двойна наказуемост, тъй като управлението на МПС без СУМПС не съставлява престъпление по смисъла на НК на Република България, но съгласно нормата на чл. 37а ЗЕЕЗА когато Европейската заповед за арест включва няколко отделни престъпления, поне едно от които отговаря на изискванията на чл. 36, ал. 1 или 3, изпълняващата държава има право да разреши предаването и за останалите престъпления. В този смисъл не е налице пречка да се даде съгласие да не се прилага принципа на особеността във връзка с изпълнение на наказанията лишаване от свобода и по двете присъди.

Не са налице задължителните основания за отказ по смисъла на чл. 39 от ЗЕЕЗА, тъй като престъплението не е амнистирано в Република България, няма данни трета държава членка да е постановила присъда за него, и лицето не е малолетно.

Не са налице и факултативните основания за отказ по смисъла на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 ЗЕЕЗА и не е необходимо изискване на гаранции от държавата-молител по смисъла на чл. 41, ал. 2, и ал. 3 ЗЕЕЗА, поради наложените наказания и целта за която се иска съгласие от българския съд.

С оглед на изложеното, съдът счита, че не са налице законови пречки да

бъде дадено съгласие за изключване приложението на принципа на особеността, с оглед изпълнение на наказания лишаване от свобода постановени с присъди на компетентните власти на ФРГ, които не са били включени при първоначалното предаване на К.Х.К. на немските власти.

Така мотивиран съдът постанови своето решение.